

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 18.

Indult Bétsből, Kedden, Mártzius' 2-dikán, 1830.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. Leitgeb Ignácz Kánonok Urat a' Sopronyi Fő Tiszt. Collegialis Káptalanban, minden taksa fizetés nélkül Custos Kánokká, továbbá:

Fő Tiszt. Török Jó'sef Szombat-helyi Plebánus Urat az ottani Fő Tiszt. Káptalanban megüresült Kánonokságra Kánonokká kegyelmesen kinevezni.

A' közelebb mult Febr. 26-kán megfosztá a' halál szeretett Hitvesétől Nagy Méltóságú Maros Németi és Nádaskai Gróf Gyulay Ignácz Horvát Országai Bán Ts. K. Hadi Tárnok Mester, Alsó Austriai Kommandírozó 's Bétsi Kommandáns Ő Excellentiáját. Az Elhunyt, született N. Méltos. Báró Edelsheim Juliánna Tsillag Keresztes Dáma és a' Tsászárné Királyné Ő Felsége Palotás Dámája két hónapig tartott sullyos nyavalyája után életének 52-dik eszt.jében, kedves Férjének legmélyebb szomorúságára mult ki a' világból. Végső akarata szerint hideg tetemei Zágrábba fognak levitetni, 's ott fekvő két fiai mellé temettetni. Fenn marad kedves emlékezte a' minden Aszszonyi virtusokkal fénylett Kimultnak valamint a' főbb, úgy a' köz rendűeknél is, kinek élteben, kegyes leereszkedő nyájasságáért, mindenek szerető igaz tisztelettel adóztak.

O r o s z O r s z á g.

Pétervára Febr. 10 kén. A' Török Követek Halil Basa és Nedsib-Suleiman Efendi Febr. 6-kán estve Pétervára megérkeztek. Lakások Gróf Litta házában vagyon, és tegnap, 9-dikben, Ő Felségénél a' Tsászárnál audientzián voltak. Az audientzia tzerimoniája, mindenekben egyezett az a' minapival, melly szerint Chosrev-Mirza a' Persa Követ fogadtatott. Midőn a' Követek, kiket kísérőikkel együtt a' Tsászár Adjutánsa Gróf Strogonoff hozott el szállásokról Udvari kotsikban, a' Ts. Téli Palotába megérkezének, a' Fő Udvari Marsal és a' Fő Tzerimónia Mester köszöntötték őket. A' Tsászár, a' Tsászárné, a' Korona Nagy Hertzeg, Mihály Nagy Hertzeg, Abrecht Burkus Kir. Hertzeg és az idegen Országai Követek a' Thronusos Szalában (melly Sz. György Szalájának is nevezetik) ültek, a' hová az Udvari emberek és Aszszonyságok, a' tzerimoniának látására, nagy számmal felgyültek. A' Török Követek háromszori meghajlással tisztelték a' Tsászárt, és midőn a' Meghatalmazó-levelet Halil Basa a' Tsászárnak kezébe általnyújtáná, Török nyelven beszédet mondott, mellyet a' Külső Ministeriumnak tolmácsa Orosz fordításban felolvasott. A' Tsászár általnyújtotta a' Szultán levelét a' Vice-Cancellariusnak, a' ki azt egy közel álló asztalra

letévén, a' Követeknek Ő Ts. Felsége nevében Oroszúl felelt, mellyet a' fennt nevezett tolmáts török fordításban felszóval felolvasott. — A' Tsászárné későbbben a' kis Thronusos Szálában fogadta a' Török Követeknek udvarlását.

A' beszéd, mellyel a' Török Követ Mohammed-Halil-Riphat Basa, az audientzián, Ő Fgét az Orosz Tsászárt köszöntötte, így hangzik:

„Leghatalmasabb, felséges és nagy-lelkű Tsászár! Az Ottománoknak nagy, hatalmas, Uri Padisahja és Monarchája, a' mi Fejedelmünk, Urunk, és Parantsolónk, a' ki a' magas Porta és a' Felséged Udvara között nem régiben szerentsésen megkötötték békességet, szívből óhajtja szentül megpetsételni, és annak Garantiáját és maradandóságát a' tökéletes egyezésre és igazi egyetértésre, Ő Magassága és Felséged között, megfundálni — méltoztatott minket egy külön Követséggel elküldeni, és reánk két leveleket bízni, mellyeket Tsászári Felségednek ezennel általnyújtani szerentsénk vagyon, az ajándékkal egyetemben, a' Fged Tsászári Személye eránt való nagy tiszteletének jeléül.

„Ő Magassága nyilván meghagyta nekünk, hogy Tsászári Felségednek, a' legtisztább szívből való és legbizonyosabb Erősítéseket terjeszszük eleibe (az eránt), melly drága betset tulajdonítson Ő Magassága a' Fged barátságának. Tsászári Fgednek fényes virtusai nem engedik Őtet legkevébbé is kételkedni a' Fged igazságszeretete, és Tsászári nemes gondolkozása felől. Ő Magassága örömmel oda hagyja és oda bízza magát Tsászári Fgednek böltsességébe és nagy-lelkűségébe, mindenben, a' mi a' tökéletes egyetértést és a' határtalan bizodalmat Ő közölte, és Tsászári Fged között erős és megtörhetetlen lábra vissza állíthatja.

„A' mi minket illet, Hatalmas Tsászár! mi a' legfőbb szerentsének esmerjük, hogy mi, két ilyen nagy Monarchák között, a' költsönös jó indulatnak és a' barátságának belső megkötésében, Organumul szolgálni felméltoztattatunk, és Felségednek fényes tulajdonságait, mellyek a' Világnak figyelmetességét és bámulását magokra vonják, tisztelettel telve közelről nézhetjük.“

Erre a' Vice Cancellarius Gróf Nesselrode, Ő Fgének a' Tsászárnak nevében a' Török Követnek eképpen felelt: „A' Tsászár, az én felséges Uram eleven gyönyörűséggel fogadja azon érzéseknek kifejezését, mellyeknek Ő Ts. Fge előtt való bizonyítását az Ottománoknak Tsászárja és Padisáhja, a' Követ Urakra bizta. E' bizonyítások és erősítések Ő Ts. Felsége előtt annál inkább kellemetesek, mivel azokban Orosz Ország és a' Porta, a' kötött békesség maradandóságának zálogát látják. Annak megkötötésekor, Ő Fgének a' Tsászárnak egyedül a' volt tzélja, hogy a' békesség rendíthetetlen talpköre építtessék. Annak maradandósága most a' Drinapolyi Tractatusnak tellyesítésétől függ. De bizonyossá tehetik az Urak, felséges Monarchájokat, hogy annak legjobb Garantiája (Kezessége) mindenkör az Ő Ts. Felsége barátságához való bizodalom lészen, és azok az erősítések, mellyeket maga Ő Magassága General-Adjutans Gróf Orloffnak adott, Kedves Ő Felsége előtt, hogy Ő Magassága kiváltképpen az Urakat választotta e' Követségre, melly a' mint Ő Ts. Felsége reményli, a' két Hatalmasságok között olly szerentsésen vissza állíttatott békés környülállásokat erősíteni fogja.“

Ő Felségéhez a' Tsászárnéhoz, Halil Basa a' következő beszédet tartotta: „A' békesség szerentsés visszaállásának alkalmatosságával, a' Fényes Porta és

az Orosz Tsászári Udvar között, méltóztatott a' mi Urunk és Uralkodónk minket megbízni, hogy az Ő hódoló érzéseit Tsászári Fgednek bizonyítanánk és ajándékait általnyujtanánk. Mi felette szerentsésnek tartjuk magunkat, hogy mi vagyunk kiválasztatva ezeknek általadására Orosz Ország Nagy Tszárnéjának és azon Monarchának leányának, a' ki kétségbehozhatatlan bizonyságait adta, mennyire részt végyen az Ottomán Birodalomnak sorsa folyásában. — Méltóztassék Nagy Tsászárné! ezt az áldozatot, mint zálogát Monarchánk nagy tiszteletének Ts. Felségednek személye eránt, kegyelmesen elfogadni.“ —

Erre a' Vice Cancellarius, Ő Fge nevében, így válaszolt a' Követnek:

„Ő Fge a' Tsászárné parantsolatjára jelentem az Úrnak, hogy Ő Fge gyönyörűséggel hallja azon érzéseknek kifejezését, mellyeket az Úrnak felséges Monarchája Ő Felségének személyéhez táplál, és kéri az Urat, hogy érette tiszta szívből való köszönetét, Ő Magasságának bizonyítsa. De mindenek felett mélyen megilletve érzi magát Ő Fge azon hódolástól, mellyel adózik az Úr egy Monarcha jó indulatú tzéljainak, a' ki Ő Ts. Felségéhez és felséges férjéhez a' legdrágább kötelekkel kaptoltatik. — Itt mulatásoknak ideje alatt, Ő Fge a' Tsászárné igaz gyönyörűséggel használni fog minden alkalmatosságot, a' Követ Urának, Ő Legfőbb jóindulatját megmutatni.“

A' Török Követségnek valóságos és egész tzélja felől noha még kevés tudatik: arról mindazáltal senki sem kételkedik, hogy általa a' Porta a' Drinápolyi Béke Tractatusban kikötött némelly pontokból akar valamit elkönyörögni. Melly tekintetben, a' Követség aligha fogja tzélját elérni. Az audientzián adott

válaszában a' Tsászárnak ezért mondatik, hogy a' békességnek megmaradása a' Drinápolyi Tractatusnak bétöltésétől függ. Melly szavak annyival nevezetesebbek, mivel a' Török Követnek beszédjében egy szó sem jő elő a' Drinápolyi Béke Tractatusról, hanem tsupán a' Tsászárnak nagy lelküése emlegettetik. Némelly kisebb kedvezéseket, kétségnélkül kész leszen az Orosz Udvar megadni; de hogy a' Hadiköltségeknek kívánását elengedje, az Orosz Kereskedőségnek kárpotlásul szolgáló másfél milliom aranyokkal egyetemben, és Seregeit a' Török Birodalomból haza hívja (ezeket kéri, a' mint beszéllek, a' Követség) — a' már soknál is több lenne.

P o r t u g a l l i a.

Lisbona, Jan. 30-kán. Dom Miguel a' Queluz Palotában azokat a' szobákat foglalta el, mellyekben az Atyja lakott. Az Infans-Azszyonyok pedig, kik még most is rosszúl érzik magokat, a' Dom Migueltől elhagyatott szobákba költöztek. A' Politikai vétségekért fogságra hányt személyek közzül, a' Visgáló Biztosság naponként többeket szabadon bocsát. — A' napokban az a' hír járt, hogy Brasiliából Dom Pedro egy Hájós Sereget fog küldeni Európába, a' Terceirai Constitutionalistáknak és leánya jussának védelmére és Dom Miguelnek a' Thronusból való levetésére. Ezen hírnek megtzáfolására az Udvari Újságban a' következő tzikkely olvastatik: „A' Vencedor és Flor de Mar (nevű) Portugalliai Briggek 11 Héti útjok után Rioból haza érkeztek. Ezeknek Kapitányai megtzáfolják azon hírt, mellyet ide az Imperatriz Amália Brasiliai Brigg hozott, a' felől, hogy Rióban 4 Fregát és 1 Lineahajó ke-

szittetik Expeditioba. A' készületnek ottan semmi jele. Két Kereskedők ú. m. Domingos és Gomez Urak, kik a' Vencedor hajóval ugyantsak Rióból jönnek, bizonyítják e' tudósítást. — A' Perola Fregát útra készül, hogy Belmonte Grófot, a' ki Dom Pedró Tsászárhoz külön követségben küldetik, Brasiliába vigye. — Saraiva Úr leveleket hozott magával Londonból az Igazgatószerékhez, és kevés napok mulva ismét vissza megyen, és megviszi az Amnestiát, mellyet Dom Miguel, Angliának kívánságára (a' Politikai vétkeknek) adni akar. — Marquis Chaves, a' ki darab idő óta elméjében megháborodott és egyszer, dühösségének feljöveteleivel, feleségét is megakarta gyilkolni, Jan. 7-kén elúta az a' jószágába. A' familia azt hiszi, hogy a' mezei levegő használni fog a' Marquisnak. Utközben, a' Marquisnét, a' Coimbrai Főbíró feltartoztatta, azzal a' parantsolattal, hogy térjen vissza Lisbonába. — Oportóban nagy summa hamis Bank-Notákat fedeztek fel és foglaltak el.

S p a n y o l O r s z á g.

Madrid Febr. 8 kán. Don Riega a' Castiliai Főtanátsnak legöregebik tagja megholt. — A' Mexiko ellen készítendő új Expeditió, a' mint látszik, a' folyó Esztendőben ki-fog küldtetni. Bizonyos számú katonaság Cadixba parantsoltatott, hogy ott hajóra ülven a' jövő Hónapban Manillába (a' Philippina Szigetekbe) el vitessék.

F r a n t z i a O r s z á g.

Páris, Febr. 20 kán' A' Király a' Reformata Egyház Consistoriumának Párisban 1000 Frankot, és az Augsburgi Confessiojú Consistoriumnak 800 Fran-

kot küldött, a' szegényeknek számára. A' Korona Hertzeg és a' Kir. Familiának többi tagjai hasonló kegyes ajándékozásokat küldöttek. — Az Énekes Játékszínházban Febr. 15-kén nagy bál adattott, a' szegényeknek hasznára. A' bálnak, melly igen fényes vala, minden költségeit a' Király adta, tulajdon Chatullejából (katulyájából); és a' jövedelem belőle 115,000 Frankra ment.

A' Gazette szerint, Görög Ország a' folyó Esztendőben tetemes summa Pénz-segitségeket kapott. A' Frantzia Király 600,000 Frankot, az Orosz Tsászár 600,000 Frankot, és Eynard Ur most újabban (a' minapi 700,000 en kívül) 200,000 Fr. küldött Aeginába. E' summák Toulonból Jan. 20-dikától 26-kiáig mentek el Görög Országba; és e' szerint a' Görög Igazgatószeréknek vagyon miből tellyesíteni minden szükségéit egészen Május Haváig — mikorra az új Fejedelem (Leopold) oda érkezhetik.

A' Globe Kiadója Febr. 18 kán este Idéző-levelet kapott, hogy Szeredán Febr. 24-kén jelenjen meg a' Törvényszerék előtt, azon botránkoztató tikkelyjéért, melly a' nevezett Journalnak Febr. 15-iki darabjában olvastatik e' tizim alatt: „Frantzia Ország és a' Bourbonok, 1830 Esztendőben“ mellyben az Uralkodó Háznak megváltoztatásáról való kérdés (abban az esetben, ha a' Liberalisok kívánságának elég nem tétetik, az az a' Ministerium meg nem változik) fejtegettetik, még pedig egy olyan hangon, melly minden jámbor elmét felháborít. A' Globe, a' helyett, hogy a' megidéztetésre meghunnyázkodva magába tért volna, másnap, az az Febr. 19-kén, még gonoszabb és vakmerőbb tikkelyt adott ki az említett Kérdésről, ugyantsak azon feljűírás alatt: Frantzia Ország és a'

Bourbonok, 1850 Esztendőben — Hasonló tziikkelyek, és hasonló goromba bátorsággal írva más Liberalis Journalokban is olvastatnak, név szerént a' France Nouvelle, National, es Journal du Commerce Újságlevelekben.

A' Courier Kiadója, Chatelain Úr újra meghívattatott a' Fenyítő-Politizia Szék eleibe, Journaljának egy tziikkelyéért, mellyben a' Fő Politizia-Mesternek Mangin Úrnak panaszszára, reá kimondott Itéletet bírálgatja.

Dr Schulz az ifjú Tudós, (Professor a' Giesseni Universitásnál) a' ki ez előtt 4 esztendővel, a' Frantzia Királynak költségén és kívánságára, Napkeletre, tudományos utazás végett elméne, Persiában Kurdistán tartományában Bäs-kuha és Periham-Nisin nevű faluk között megölettetett. Ezt a' kegyetlen történetet Oberster Macdonald, az Anglus Követ, írja Taurisból Jan. 1 napjáról, azzal a' hozzátétellel, hogy a' közelébbi környülállásokat még nem tudja; egyébaránt ő, a' kinek a' tudós utazó az előtt vendége volt, gondoskodni fog, hogy a' megölettetettnek Irásai el ne veszzenek, és a' gyilkosok méltóképpen megbüntettessenek. Két tselédek, és két Persa katonák, kkk az utazót kísérték, véle együtt meggyilkoltattak. — Illy széles esméretekkel és gazdag segítséggel felruházva, mint Schulz Úr, ritka tudósnak volt szerentséje tudományos Útra indulhatni.

A' Moniteur Febr. 16-kán egy Kir. Rendelést hirdet, mellyben az Oskolákra és Egyházi dolgokra ügyelő Ministernek Ranville Úrnak előterjesztésére, a' kis Oskoláknak fel állítása az Országnak minden helységeiben meg parantsoltatik, és az első Oktatásnak minél hamarébbi bévitele ren-

deltetik. (Sok apró falukban eddig nem volt Oskola.)

Gróf Lavalette, a' hajdani Fő Postamester Febr. 14-kén megholt Párisban.

B e l g a O r s z á g.

Febr. 14-dikén reggel Barthels Úr, a' Catholique nevű Újságlevélnek egyik kiadója véletlenül elfogattatott, és titkos fogságba vitetett. Azt mondják, hogy a' Potter Úr perében ő is belekeveredett és elfogattatását azok a' papírosok okozták, mellyeket az előtt harmadnappal (Febr. 12-kén) Iró asztalán találtak és elpetsételtek. Barthels Úr hihetően Brüsselbe vitetik.

A' Hágai Staats-Courant Febr. 14-kéről ezt írja: „Ennek a' hónapnak elején, némelly Journalokban egy Planum hirdettetett, bizonyos Öszve szövetekezésre, mellynek tagjai, öszve tévén egy meghatározott summát, kárpotlást adjanak belöle a' General-Statusok tagjainak, kiket az Igazgatószerék, a' törvényes ellentállásért (t. i. az ellentvoksolásért az Ország gyűlésén) tisztségektől megfosztott. Potter Úr Brüsselben, a' ki a' minapi háborúságos törekedésiért most is fogságban ül, nagyobb kiterjedést akart adni ezen planumnak és gondolatit egy levélben, mellyet a' Courier des Pays-bas Kiadóihoz írt, és a' melly Febr. 3 dikán ugyan azon Újságlevélben közönségesse is tétetett, előterjesztette. A' Potter Planuma szerént, az Öszveszövetekezésnek Fundusából mind azoknak kárpotlás adatik, ha tagjai a' Szövetekezésnek, valakik az Igazgatószeréknek önnkényétől valami kárt szenvednek. Ellenben a' Szövetségnak tagjai kötelesek az Igazgatószeréknek, mindenben a' hol tsak lehet, a' törvényes

elléntállást ellene szegezni. Minden Egyházi és Világi Tisztviselők, a' kik a' Szövetségnek tagjai kötelesek szorgalmasan rajta lenni, hogy a' megüresedő hivatalokra senki más, a' Szövetkezésnek tagjain kívül, ne juthasson; és eképpen lassanként mind a' törvényhozó mind a' Biroi hatalom az Öszveszövetkezetek kezébe esik, a' Statusnak és a' nemzet szabadságainak nagy hasznára — Potter Ur ellen, a' Planumnak Szerzője ellen Febr. 11-dikén per indított, azal vádoltatván, hogy „a' fenn álló Igazgatásnak felforgatására Szövetkezést törekedik szerezni“ és mostani fogsága egymás keményebbel tseréltetett fel. A' Belge és Courrier des Pays Bas Kiadói, elfogattatván, hasonlóan törvénybe idéztettek. A' Vétségre, a' mint az most a' Vádban fel vagon téve, a' törvény (87 és 102 tzik.) halált, és ha törekedéseiknek fogantja nintsen, szám kivétést diktál. — Az eset annyiban különös, hogy a' Törvénynek ellenek felhozott tikkelyei az Öszveesküvőknek törekedéseiről szóllanak; a' Vádoltattaknak igyekezete és szándéka pedig, mellyet önn magok tettek közönségessé a' titkos Öszveesküvéstől különbözik.

B r a s i l i a.

Rio, Dec. 19-kén. A' Tsászárnak gyógyulása annyira kívánatosan mégyen, hogy 4—5 nap mulva Ő Felsége alkalmasint kimehet a' San Sen hora da Glorai Kápolnában, (közel Riohoz) a' Te Deumot, melly meggyógyulásáért ottan tartatni fog, meghallgatni. A' Portugalliai Királyné és August Hertzege egészen meggyógyultak.

A' Tsászár kegyelmet hirdettetett, menyegzőjének alkalmatosságával, min-

den szökött katonáknak, kik két Hónapok alatt magokat jelentik. Az Angliával szerzett Tractatus szerént, a' rabzolga kereskedésnek a' f. 1830 Eszt. 13-kával végének kell lenni. Az itt lévő Anglus Hajós Vezérekhez parantsolat jött Londonból, hogy a' megnevezett napon túl, meg ne szenvedjék a' gyalázatos kereskedésnek üzését. — A' Tsászár egy levelet irt Sogorához, Leuchtenberg Hertzeghez, mellyben jelenti néki, hogy Santa-Cruzi Hertzeggé nevezi „Királyi Hertzeg“ titulussal.

E l e g y e s t u d ó s í t á s o k.

Béts mellett a' Duna Febr. 28-dikán nagyon kezdett áradni, de a' jeget meg nem indíthatta. Estvefelé azomban mindenütt apadni kezdett, úgy hogy a' Duna szinte 3 lábbal esett lejjebb. Így tartott ez éjféltájig, a' midőn egyszerre a' vízhez közel eső Roszau, Leopold város, Weiszgärber és Erdberg külső városokban olly hirtelen és rohanó sebességgel önte ki a' Duna, hogy 3—4 minuta alatt öt lábnyinal is magasabbra nőtt. Az örök serkentő lármájára sokan tsak életek veszedelmeztetésével mentheték meg magokat, más házakba, vagy felsőbb lakásokba futván. A' víz kiöntése esetére már előre elkészített pallókat és léptsöket az erőszakos hullámok 's jég darabok elsepertték, 's valamint sok készen állott 's kikötetett tsónakok is az útszákról egyszerre eltűntek. Az éjjeleti setétségben még inkább nevelte a' rémülést és inséget az, hogy ugyanakkor szélvész támadván, az, a' segedelemre törekedő legbátrabb próbatételeket is hijábanvalókká tette. — Kínzó várakozással várták az inségben lévők a' napnak virradását, 's a' lehetősebb segedelmet. A' jég megindult, de a' Ferdinánd hídja közép oszlopában fennakadva ré-

mítőképpen öszvetődült, úgy hogy a' feljebb eső lántzhíd alját már érdeklették a' jégtáblák. A' tsatornákon és egy kapun a' belső városnak mélyebben fekvő részébe is betolulván a' víz, előntötte az Adlergasse, Rothenthurmstrasse, Fischmarkt és Salzgries nevű útszákát, úgy hogy ezeken 3—4 lábnyi volt a' víz mélysége. Igy állott a' víz tegnap délutánni két óráig. Az olta minegy két lábnyit esett a' víz. A' jég feltolulva áll a' Ferdinánd hídján feljül; 's mint hogy az éjjel ismét fagyott, nehezen lehet reményleni, hogy egy hamar meginduljon. Mi szerentsétlenségek történhettek a' borzasztó éjjelen, még eddig nem tudhatni. Egy aszszonyt futása közben elért a' hullám és letsapván elragadott. Gondos szorgalommal munkálódik a' fővárosi rendtartó tisztség, hogy a' vízben álló külső városok lakosainak tsónakokon eleséget 's ivő vizet hordatván, ebben szükségét ne szenvedjenek.

M a g y a r O r s z á g.

Nyitráról, Febr. 20 dikán. A' Király egy Fej, a' Nép pedig Test. Tégy egy Koronát ezen Fejre, és egy ékes Répe fog szemed előtt állani a' Magyar Nemzetnek. Mert a' Fejnek álhatatos tulajdona az Igazság, és Kegyesség, a' Testnek pedig ösi erköltse a' Hűség, Buzgóság, és Hodolás. Ennek ha tsekély is, de nyilvánóságos jeleit adá Nyitra Vármegye is midőn minap Ő Felségeiknek ditsőséges születési Innepeik felhajnallottanak.

Ugyan is Felséges Királynénkén Ts Uzovics János Első Al-Ispány Úr pompás Vendégségre hívatta Magához az akkor az Igazság ki-szolgáltatása végett ide öszsze gyűlt Ts Karokat azoknak Hitveseikkel. Felséges Urunk, és Királyunk születése Napját előzőtt Tsötör-

tökön pedig (minthogy Péntek erre nem való volt) a' Ts Karokat gazdagon megvendégelte Fő Tiszt. Greguska István Kanonok Úr. Ez is, amaz is igaz, nagy, és nemes lelkű Honfiak, hogy ekkép az öröm, melly mindenfelé, a' Király szerető Magyarokat, és Nyitra Megyének Rendjeit is meg lepte Ő Nállok, mintegy valamely közép pontokban egyesülvén egy egész nagy, és magas örömmé válják. Pénteken pedig reggel mozsarak durrogásai köszöntötték a' Várnak bástyájiról azon örvendetes Napot, melly Felsége Urunk, és Atyánk Innepét felhozza vala, és midőn dél előtt a' Székes Templomban Nagy Mise szolgáltatott Ő Felségéért a' Ts. Karoknak jelenlétekben, estve a' Theátromban, mellyet Ő Felsége Melj-képe ékesített, az itt tartozkodó Alföldi Színjászó Társaság el harsogta egy helyesen elé adott Darab után Kisfaludy Károly Úrnak azon Múza ihlette Dallát: A' Nemzetnek Teste a' Nép, Feje annak a' Király 's a' t. mellyet a' felbuzdult Ts. Karok kétszerezettek is. Ezzel a' nagy Innepnek még koránt se szakadt vége; hanem valamint némely solemnitások megelőzték azt, úgy némelyek még utánna is következtenek. T. i. következett Vasárnapon ugyan azon Innep ditsőítésére a' Ns Város Megyebéli Ispotály részére Bál nyittatott a' hív Polgároknak, Szerdán pedig a' Ts Vármegye szinte Ispotály hasznára, mellyben most is már a' Ts. Ocskay Ignácz 2-dik Al-Ispány fáradhatatlan felvigyázása alatt 23, érezi a' Köz jótéteményeknek boldogításokat, fényes Uri Tántzos mulatság tartatott, 's így ezen alkalmazással nem külömben az említett Színjászó Társaság által e' végre elé adott helyes darabnak jövedelméből, úgy szinte első Al-Ispány Úr édes Öttsével Ts. Uzovics Sándor Tábla Bíró Úr-

ral egy bizonyos örökösödéseiknek által engedéséből, és Fő Tisztelendő Greguska István Kanonok Úrnak 400 fr. ajánlásából, két ezer fr-nál több szedődött bé az Ispotályra. Valamint azon érdemes hazafi társunknak (Besse) részére is, ki Eleink nyomait Kaukasz vidékén puhatolja, 160 fr.

Nem szükséges ugyan Honnosainknak, a' nagy és nemes lelkűeknek a' példa, melly őket Fejedelmek eránt fel buzdítsa, még is tudjuk mi, hogy meleg Kebeleikhez szorítják őket e' sílány híradást is. A' késő maradék pedig látván ezt törekedni fog, hogy ő Eleinél még nagyobb és méltóbb tisztelet adót fizessen kegyes Királyainak. Engedd Isten! hogy több ez 's ilyen Innepet tarthassa még e' boldog Nemzet az ő Osirisének, ki nagy volt az ő Keletében, nagyobb lett a' déli pontjára lépésében, 's legnagyobb vidám estvéjére hajolásában, lévén mindenkor bölts, szelíd, igaz, türelemes, nagy, dicső Fejedelmünk, és Atyánk!

Tornán, Febr. 15-kán. Fényes, és érzékenyítő pompával Innepeteltett tegnapi napon Városunkban, Felső Urunk, 's jó Királyunk Születése napja, — ugyan is az ezt megelőző napon Megyénknek közönségesen szeretett Elő Al-Ispánnya, Királyi Tanácsos Kis Csóltói, és Pelsőtzi Ragályi Abrahám Úr, nem csak a' Megyebeli, de a' szomszéd Nemes Gömör, Borsod, és Abaúj Vármegyékből is öszve sereglett Statu-sokat, es Rendeket fényes ebéddel fogadván, Felső Koronás Királyunknak hosszas, és betses életéért a' poharat el köszöntvén, szakadhatatlan Eljen ki-

áltásokkal fogadták. Azontúl ugyan azon El. Al-Ispány, és Királyi Tanácsos Úr, a' Megye Palotájában, melly ezen alkalommal, Felső Urunknak képevel Mennyezet alatt díszeskedett, 's pompásan kivilágosítva volt, nagy számú Vendégeit fényes tánczos mulatsággal lepte meg, melly viradtig tartván; reggeli 10 órakor valamint a' Megyebeli Karok, és Rendek, úgy a' Tiszti Kar szeretett El. Al-Ispányoknak vezérlése alatt a' helybeli Anyaszentegyházban öszve gyülekezvén, a' Szent Mise Áldozatot, melly áldott jó Királyunk hosszas életéért, és szerentsés Uralkodásáért, Tisztelendő Zabka Márton Tornai Al Esperest, és Szilasi Plébános Úr által bemutatott, szívre ható buzgósággal hallgatták, melly ajtatosságnak ideje alatt a' Megyében fekvő, 's Gróf Valmoden Girboren nevet viselő Vasas Lovas Ezerrednek fél Századja is jelen lévén, azt díszesítette, a' mozsarak pedig szünet nélkül durrogtak.

A' pénz folyamat Mártzius 1-ső napján;
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	105 1/2
Az 1820-béli sorsosok,	— —
Az 1821-béli hasonlók,	159 1/6
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 65 7/8 for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1320 1/3 for. ton,	
Conv. Pénzben.	

Felsőégi rendelés szerént a' folyó Martzius hónapban a' zsemlyék és kenyerek a' kiszabott áron kissebbekre süttetnek mint a' mult hónapban. A' marhahúsnak fontja 9 ezüst, vagy 22 és 1/2 kr-on meghagyatott.